

8

PIGE SPEJDERNE 1963

Dette er november-december-nummeret af „Pigespejderne“ og det sidste spejderblad, der kommer i år. —

Når I har læst dette blad, kan I gå i gang med **SPEJDERJUL**

INDHOLD

	Side
Spejderhjælpen har sat ny rekord	155
Kender du Berck og den internationale „Foyer“?.....	156
Spejderjul	157
UNICEF's julekalender og julekort	157
Frimærker	157
Småtterier	158
Hvad er din hobby? Min er kaktusser	159
7 — 6 — 5 — 4 uger til jul	160
Patuljehjørnet	162
Sådan kan det gøres	163
Vibe	164
Regnbuen	165
USA inviterer	167

Nr. 8 Nov.-Dec. 63

„PIGESPEJDERNE“ — medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.
 Redaktør: Ruth Estrup.
 I redaktionen: Ruth Vallentin, Nete Germark og 6 glade Bladus.
 Bidrag til „Pigespejderne“ bedes sendt til: Pigespejderen's redaktion, Lundsgade 6, København Ø, ca. 40 dage før bladet skal udkomme.
 Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri.

det festlige julehæfte, som vi alle køber — og sælger til familie venner og bekendte!

Stadigt stigende oplag. — I år: 140.000 eksemplarer.

Troppens og flokkens købspris er 1,60 kr.

Salgspris er 2,25 kr., og det er meget billigt!

28 sider, samt Nøddeknækkeren: 8 sider.

AF INDHOLDET KAN NÆVNES:

Forsiden: *Spejder-gudstjeneste*, fint farvefoto af Poul Ellegaard Frederiksen.

Bagsiden: *påny et festligt junglemotiv*, tegnet af Axel Mathiesen.

2. omslagsside: Fra børnebyens kirke i Rødovre.

3. omslagsside: „Vinter ved stranden“, foto af Poul Ellegaard Frederiksen.

ARTIKLER OG FORTÆLLINGER:

„Jeg tror, jeg ved, hvor Inkaerne har gemt deres guld!“, en spændende beretning af Jørgen Bitsch.

„Juleherren“, en fængslende fortælling af Georg V. Bengtsson.

Det sorte Jesusbarn. Herom fortæller Malin Lindegren. Oplevelser på de store havdybder, en interessant beretning af Harold Holder.

Om gamle lokomotiver, der kunne løbe 100 km i timen, fortæller englænderen E. W. Fenton.

„Den glente Harmonika“, en herlig spejderfortælling af Robert Fisker.

Gurli Vibe-Jensen fortæller om festlige oplevelser i Afrika. En lignelse af Johannes Jørgensen: Tråden ovenfra.

Om julestromper og andre spændende ting, som I selv kan lave, fortæller Ingerlil Wie.

Tegneren Dorte har en meget fornuftig helsidetegning om spejderliv.

Thora Lund, en interessant tegneopgave for store og små.

Hæftet rummer et væld af fine tegninger bl. a. af Axel Mathiesen, Tage Andersen, Preben Dahlstrøm, E. W. Fenton, Ingerlil Wie og Thora Lund.

Og så er der Nøddeknækkeren med mange spændende opgaver for store og små af Per Illum og med ialt 222 præmier.

Forsidebilledet

UNICEF hjælper indiske børn. — En sulten pige får gennem UNICEF en madration. Pigen er fra Orissa, en stat ved Indiens sydkyst. Børnene der er dårligt ernærede, og mange af dem syge, fordi de ikke kan få den rigtige kost.

FAO har udsendt eksperter, der hjælper befolkningen med udstyr og forsyninger, så de kan opdrætte høns og skaffe sig flere fisk. Gennem landsbyens kvindeklub får mødrene undervisning i, hvordan de skal lave god og nærende kost til deres børn.

UNICEF har samtidig et skolebespisningsprogram, som vi kan hjælpe dem med at udføre — se side 157 inde i bladet.

Tak for hjælpen...

S
P
E
J
D
E
R
H
J
Æ
L
P
E
N

N - har sat ny rekord: 135.283 kr. til syge børn

Alle landets aviser meldte om stor aktivitet og megen hittepåsomhed. Der blev pudset, passet, rensset og banket, så det gav genlyd både i presse og fjernsyn.

ÆBLESKIVEDAG I SKANDERBORG

De blå i Skanderborg forsynede hele byen med varme æbleskiver. Det siges, at efterspørgslen var helt eventyrlig. Der blev bagt 6.000 æbleskiver og vafler. Spejderne bagte, og blåmejerne bragte ud. Og der blev brugt en hel sæk mel, 100 liter mælk og flere hundrede æg. — Resultatet 750 kr. til Spejderhjælpen fra Skanderborg trop.

— B-R-A-V-O, Skanderborg.

Aabyhøjs hovedgade lignede et marked!

De fire spejderkorps i Hasle og Aabyhøj har i et stort broget fællesskab tjent 2500 kr. til Spejderhjælpen.

Det blev gjort under mottoet „spejderne hjælper de handlende, de handlende hjælper spejderne!“ og ved at sætte alle i gang — sådan!

Plakater og reklamer males, boder sættes op foran forretningerne, hvor spejdere ekspederer og får 10 pct. af salget i løn. Skopudserboder sættes op, der pyntes et butiksvindue på strøggaden med telefonnumre, hvor folk kan rekvirere spejderhjælp. Servicestationer bemannes med spejdere, der hjælper med bilrudepudsning. I lokalet slider drenge og piger i fællesskab med fremstilling af plakater til optoget. Et malerfirma stiller materialer til rådighed mod at få en gratis plakat med, alle andre firmaer må betale.

Fredag blev ugens store dag. Optoget drog gennem Hasle og Aabyhøj med pigespejderorkestret i spidsen. Anders And og Andersine kørte i en vogn, et bilfirma ønskede præsenteret, og uddelte masser af gratis legetøj, søde hawaiipiger med bastkort og blomsterkranse dansede med — to grønlænderpiger i deres nationaldragter kastede blomster i grams, mens pige- og drengespejdere bar farvestrålende reklameplakater. Optoget var en glimrende idé, det bragte mange mennesker på benene og skabte livlig handel i spejderboderne.

pegefingeren og prøve at se strenge ud, selv om det var svært.

Når vi kom hjem om aftenen efter at have afleveret ungerne på hospitalerne, begyndte folk at komme hjem fra arbejde eller sygebesøg, og efter måltidet havde vi en hyggelig aften, hvor hver lavede, hvad hun ville. Nogle strog, andre syede eller skrev breve, og sommetider viste en lysbillede fra en ferie, eller vi sang.

Formålet med at have disse „overnatningsgæster“ er dels at skabe mulighed for at opretholde huset rent økonomisk set, dels at kunne give disse mennesker et op-

INTERNATIONALT for store spejdere:

Kender du Berck og den internationale „Foyer“?

Hvis ikke, skal jeg fortælle dig lidt om det. Nogle af jer har måske for længe siden læst en lille artikel i „Pigespejderne“ og fået lyst til at høre mere. Berck er en lille fransk hospitalsby, der ligger i nærheden af Boulogne, helt ud til Kanalen. På grund af sit sunde klima og havets nærhed blev byen efterhånden center for det ortopædiske arbejde i Frankrig. På de ca. 10 hospitaler opholder patienter i alle aldre sig fra få måneder til flere år.

De franske pigespejdere indså, at det specielt for børnene var usundt og uudviklende aldrig at møde andre mennesker og se nye steder. For ti år siden byggede de med hjælp fra andre landes spejdere et hus, der havde til formål dels at virke som klublokale for patienterne, dels at kunne huse de syges pårørende og ekspatienter på ferie.

Hver eftermiddag hentede vi fra hospitalerne en gruppe børn og unge piger og beskæftigede dem et par timer med sang, film, håndarbejder, imaginære rejser og alt, hvad der ellers kunne interessere dem. Tiden gik alt for hurtigt, der var godt humør over hele striben, og inden vi så os om, var klokken fem, og det var tid at bryde op. Men først satte hver et par humpler franskbrød til livs, mens den sidste blev spist på vejen hjem. Nogle kunne gå selv, andre måtte skubbes på deres bårer, og enkelte var i rullestol; men det var der ingen, der tænkte på. De var som andre børn, lo, pjattede eller kunne være kedede af det. Blot var de nemmere og lettere at glæde på grund af deres tålmodighed efter flere års sygehusophold.

Det, de elskede mest (og vi med forresten), var, når vi hentede dem på „Vespæen“. Det var en slags trehjulet scooter med en stor, flad anhænger med plads til to bårer og en person. Når den larmede og raslede gennem gaderne, vendte alle folk sig og vinkede til de jublende unger, der en gang imellem blev så kåde, at vi måtte løfte

holdssted, hvor de føler sig hjemme, hvor enhver straks føler, at hun er en nødvendig del af huset og ikke blot en tilfældig betalende gæst som i et hotel. Alle hjælper til med opvask, kartoffelskrælning o. l., og gør deres bedste trods forskellige handicap. En ung pige, der boede i foyer'en et par måneder, havde en rygskaide, så hun i lang tid måtte ligge på ryggen på en bære; men det forhindrede hende ikke i at hjælpe til. Hun blev kørt ud i det lillebitte køkken, fik en bakke på maven og var så rap til aftørringen, at vi andre havde svært ved at række hende tingene hurtigt nok.

Sådan var det, hvor som helst der var handicappede. Altid forsøgte de af al magt at overvinde deres svage punkter, så de kunne leve deres liv så fuldt ud som alle andre. Børnene lo og hjalp hinanden, så godt de kunne, og hvert fremskridt begejstrede dem, så de måtte vise os, at nu kunne en sidde op, mens en anden havde lært at gå, selv om det ganske vist kun var få skridt og med et krampagtigt greb om båret.

At se og kende alle disse mennesker er en meget stor oplevelse. Man undres gang på gang over den stædige tålmodighed og det strålende humør, der præger dem alle, og først da forstår man tilfulde, hvilken lykke det er at have to raske arme og ben, og man skammer sig over alle de små uvæsentlige ting, man går og skælder ud over i dagens løb.

Hilsen fra Birgit

STORE SPEJDERE, vil I med til Berck?

Hvis du er mellem 16 og 20 år og kan lidt fransk, kan du komme i sprog- og hjælpelejr i Frankrig til sommer. Bed din fører om nærmere oplysninger, der findes i „Førerbladet“ for november.

*Tæl dagene
til jul med*

UNICEF's JULEKALENDER

*Send dine julehilsener på
UNICEF's julekort*

Blandt årets mange julekalendere er der en, vi gerne vil lægge et godt ord ind for: *Bornenes Julekalender*, der udgives af Dansk UNICEF Komité og Danmarks Radio.

Lidt rækker vidt, siger man i UNICEF — og skønt kalenderen kun koster 3,50 kr. med oms og det hele, giver hvert solgt eksemplar penge nok til 100 glas mælk til nødlidende børn.

Bornenes Julekalender er sjov og festlig, tegnet af Ib Spang Olsen, med masser af nisser og julehygge. Både i radio og fjernsyn bliver der hver dag i julemåneden udsendelser, hvor en luge åbnes, og „dagens vinder“ udtrækkes. Ja, for I kan også få et stort juleønske opfyldt ved at have netop denne julekalender — bagpå hver er der en mægtig ønskeseddel, som I kan sende ind og måske være heldige.

Hvad enten I vil have kalenderen, fordi I gerne vil støtte UNICEF, eller fordi I gerne vil vinde en cykel eller en lommetransistor, så fås den fra 8. november hos kiosker og købmænd, boghandlere og brugs'er — og koster altså kun 3,50 kr.

UNICEF's julekort

bruges hvert år af flere og flere, og hvis vi regner i „mælk“, betyder hvert enkelt kort 30 glas mælk.

Kortene købes i sæt på 10 med kuverter for 7,50 kr. I år er der 8 serier tegnet af kunstnere fra hele verden (fra Danmark: Otto Nielsen — ham med de flotte SAS-plakater).

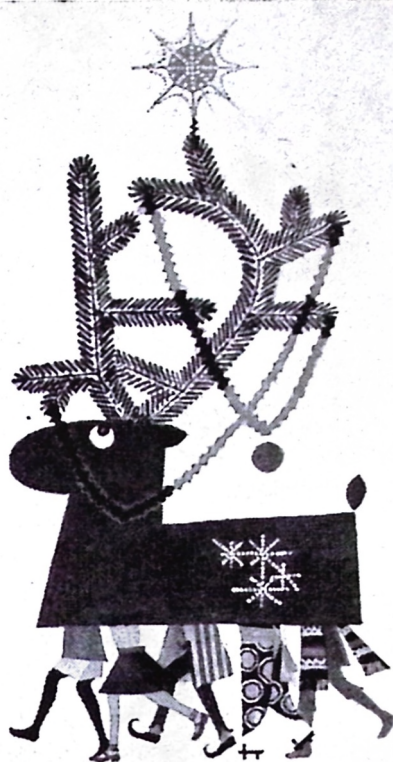
Kortene er som sædvanlig meget smukke — de kan kun købes direkte fra Dansk UNICEF Komité, Frederiksberg-gade 23, København K., men man kan ringe (MI 3408) eller skrive dertil, og få kortene sendt portofrit.

Måske kan din tropsfører skaffe dig dem.

— — —

UNICEF er De Forenede Nationers Børnefond — og arbejder udelukkende på frivillige bidrag fra regeringer og enkeltpersoner. Fonden virker for børns velfærd overalt i verden uanset race, tro, nationalitet eller politiske hensyn. Hvert år er der 60 millioner børn og mødre, der modtager direkte hjælp fra UNICEF, der til dette arbejde skal bruge knap 300 millioner årligt.

Nete.

FRIMÆRKER

Vi samler videre til Grønland.

I oktober indkom masser af frimærker, men vi fortsætter nu foreløbig til Sct. Georgsdag.

Husk at klippe frimærker af juleposten.

Saml dem sammen
og send dem til korpskontoret i København
inden udgangen af april 1964.

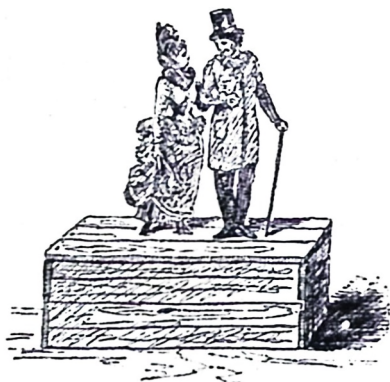
»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af mange glade bladlus

GAMLE REBUS'er

Ældste bladlus, som har fået lov til at kalde sig „rebus-redaktor“, har gået og kigget langt i brevkassen efter sjove rebus'er – og forleden lød der et bump, og et herligt, laset eksemplar af JULEROSER fra 1888 kom dumpende. Den gamle lus fik tårer i øjnene af glæde og tryglede redaktøren om plads for to allerede i næste nummer. – Her er de, med de rigtige gamle tegninger...

Hvad står her?

ET PAR PÅ KASSEN.

...og her?

Kors i kaner = KORSIKANER.

Nu er det spændende, om der kommer nogle fra jer!!!

På talrige opfordringer vil den kendte stjernetyder, madame S. v. Indel, bringe månedens horoskop.

Dagens forudsigelser:

VANDMANDEN (20.1–18.2).

Stjerner står gunstigt for dette tegn – mange ting vil komme fra hånden, hvis de altså bliver gjort!

FISKENE (19.2–20.3).

Alt tyder på en travl tid – i næste måned vil en mand med skæg krydse din vej. Han er dig venligt stemt.

VÆDDEREN (21.3–20.4).

Alle frimærkesamlere kan vente god host i den kommende tid – stjernerne lover godt, især for kejthåndede.

TYREN (21.4–20.5).

I denne måned frarådes det at gå under stiger og trække sorte katte i halen. En glædelig overraskelse venter den, der fortjener det!

TVILLINGERNE (21.5–20.6).

De fleste under dette tegn vil få glæde af at vaske deres fløjtesnor – stjernerne siger, at den trænger til det.

KREBSEN (21.6–20.7).

Der er tegn på vintertræthed – stjernerne tilråder levertran og godt humør fra morgenstunden.

LØVEN (21.7–21.8).

Inden årets udgang vil du få et ønske opfyldt – dog ikke hvis det er at gå med guldsko til uniform.

JOMFRUEN (22.8.–22.9.)

Stjernerne tyder på travlhed i hjemmet – og lover særligt held ved klejnevridning og hjertefletning.

VÆGTEN (23.9.–22.10.)

Lyse udsigter for dette tegn – stjernerne minder dog om, at cykellygten skal tændes tidligt!

SKORPIONEN (23.10.–22.11.)

Til lykke med fødselsdagen, siger stjernerne og minder dig om eventuelle takkebreve – før juleaften.

SKYTTE (23.11.–20.12.)

Overdreven travlhed kan modvirkes ved at tage tingene i rækkefølge, siger stjernerne – så er det blot at vælge den rigtige!

STENBUKKEN (21.12.–19.1.)

4de tirsdag i næste måned kan med fordel helliges hjemmelivet – stjernerne lover, at det vil lønne sig!

REPLIKKEN:

....I skal købe en lodseddel hos mig – mormor og jeg har nogen med, hver gang vi er ude, og Svend har solgt en bunke til sit personale. Ullas patrulje er også altid den, der får solgt flest....

Kaktus nr. 1-7

Allerede i marts lovede vi jer, at I skulle få (i april) en hel side om „småkaktusser“... I skal ikke snydes! Her er den.

På fotografierne ser i kaktus, som for et par år siden var bitte små. Nogle købt og nogle plantet som skud. Det er vældig sjovt og spændende at fremdrive sådanne planter og følge, hvordan de vokser til.

Nogle får jo meget spidse torne, og dem skal man helst holde fingrene lidt på afstand af, men andre bliver dunede og bløde!

Efterhånden er der kommet mange, mange forskellige slags frem i butikkerne, og man kan købe dem for kun et par kroner stykket.

Er I nogle stykker, der ligefrem tager kaktusdyrkning op som hobby, kan I jo bytte og efterhånden give hinanden gode råd! Og I behøver ikke tro, at det, at passe kaktus, er særlig svært. Det er såre simpelt, vel at mærke, hvis man har dem i de rigtige vinduer.

Det i marts-nummeret omtalte „skrævindue“ er, som sagt, nummer eet, da „ovenlyset“ tit er af stor betydning for at få „kaktusserne“ til at blomstre. Lys og varme holder de meget af (dog ikke allerbedst lige ovenoven en radiator).

Du skal ikke tænke så meget på vandingen (sandt skal i hvert fald nå at blive tørt mellem hver gang), men vand skal de have ligesom dine andre planter.

Her er navnene på de på billederne nummererede kaktus:

Hvad er din hobby

?

MIN ER
KAKTUSSE!

Nr. 8-14

Det er, hvad jeg har at fortælle jer denne gang, men skulle der være noget, som I tror, jeg kan være behjælpelig med, må I gerne skrive og spørge. Else

1. „Storkaktus“; får små fine lysegule blomster i toppen.
2. „Kuglekaktus“; også denne får små lysegule blomster rundt på kuglerne.
4. „Fingerkaktus“; en sjov, ørkenagtig plante.
5. „Stjerneaktus“; fin og yndig, lysegrøn med hvide stjerner, former sig hurtigt.
6. „Pindsvinekaktus“; har meget stive og spidse pigge.
7. „De tolv apostle“; navnet kommer af, at man kan skære de 4 stængler af (som ses på billedet), de vil hver især få så mange nye skud, så det bliver til tolv i det hele.
8. „Aperocactus Flagelliformis“.
9. „Junistjerne“; den kan blive fyldt med røde blomster om vinteren, men husk, at denne næsten ingen vand skal have!
10. „Cereus Peruvianus“.
12. „Korskaktus“; hvis blomster kommer som et kors oppe i toppen og er røde.
13. „Påsekeaktus“; får et flor af røde blomster og er mægtig flot om foråret. Opbevares tørt og køligt om vinteren (for at danne knopper), let at formere og villig til at sætte blomster.
14. „Pinsekaktus“; dens blomster er ganske lyserøde og meget yndige. I den aflange urtepotte, I ser bagest står en „Opuntia Vulgaris“, en meget bredbladet kaktus med store udbulninger, hvorpå piggene sidder.

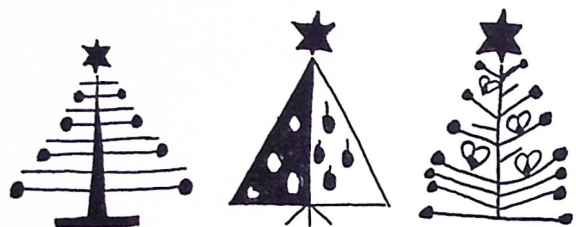
Gruppen blandet.

En julehilsen på et hjemmelavet julekort

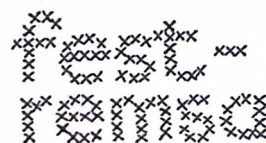
Har du nogensinde prøvet selv at lave dine julekort, eller hører du til dem, der i sidste øjeblik kommer i tanke om, at der vist var nogle julekort, der skulle sendes?

Nu minder jeg dig derom så tidligt, at du kan nå at lave dine personlige julekort, og det er vældig morsomt, når man først kommer i gang, og så har man samtidig en chance for at komme i den rigtige julestemning.

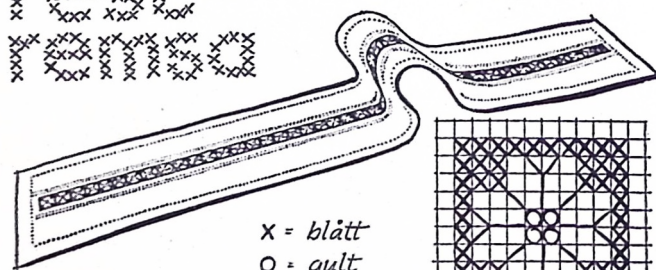

Køb f. eks. noget dejligt rødt karton, og klip det i den ønskede størrelse, det er pænt, hvis kortene er dobbelte. Husk lige på, at de gerne skulle passe til en konvolut. Jeg gjorde engang det, at jeg tegnede et meget moderne juletræ med tusch, købte et julenæg (havreaks) og klippe toppe af akset af, kom lim på og klæbte det fint til kartonet.

Men der er da masser af andre måder, f. eks. et hvidt silhouetklip på rødt karton, det har også en god virkning. Og så kan jeg garantere dig for, at det vil glæde den person, der får sådan et af dine hjemmelavede kort.

Svensk pynteløber

x = blått
o = gult
..... "myrgång"

x = blå
o = gult
... = hulsøm, syes med hvid tråd
Materiale: mellemgroft lærred, hvidt
Mål: 21 x 110 cm.

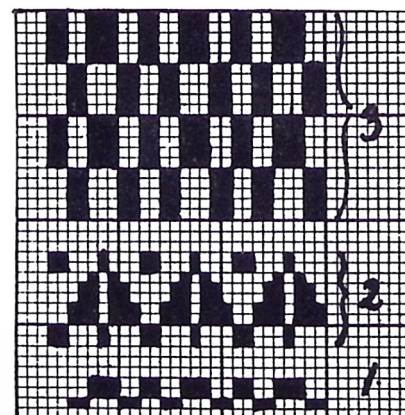
Korsstingene syes over to tråde, hulsømmen over tre. En række hulsøm syes langs kanten, efter du har sømet stoffet op 2 cm. To rækker hulsøm syes på hver side af mønsteret, den første seks tråde fra mønsterkanten, den anden to tråde fra den første.

7 - 6 - 5 - 4 UGER TIL JUL...

Norsk tophue og vanter

Til huen skal du bruge en rundpind nr. 2½ eller et sæt strømpepinde i samme nr. Dernæst 4-trådet uldgarn i 2 farver, 50 gram af hvert, f. eks. blå med hvidt, gråt eller grønt.

Slå 117 masker op af bundfarvens garn og strik 7 omgange rib, 1 ret 1 vrang. Derefter 2 omgange ret og mønsteret begyndes (se tegning). Stribemønster nr. 3 skal gentages, indtil huen er stor nok. Luk af, alle masker på een gang, og træk en solid tråd gennem sidste række masker. Træk tråden godt til, så hullet trækkes helt sammen, hæft ender og sy en kæmpepon-pon i huens top.

Pon-pon'en laves således:

I pap udklippes to cirkler, som er ca. 7 cm i diameter, og i midten af disse udklippes et cirkelrundt hul, som er 2 cm i diameter. Læg en stærk tråd omkring hullet mellem de to papskiver, som vist på tegningen. Sy derefter med uldgarn omkring ringen til hullet er helt tildækket. Pas på, at ikke midtertråden forsvinder, for den skal du bruge til sidst, idet du strammer den godt sammen og binder den med en solid knude. Stik en spids og skarp saks ind mellem papcirklerne og klip op langs den yderste kant. Dermed har du en rund og tæt pon-pon, som bliver ekstra pæn, hvis du studser den med en saks og damper den over en kedel kogende vand.

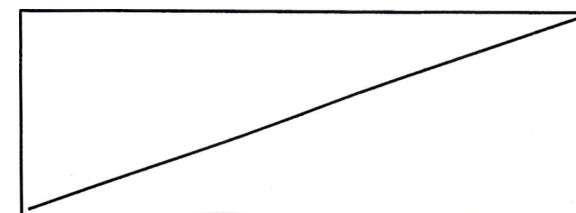
Strikkehilsen fra Toppen
(Oversat fra norsk)

Sy en nissehue

Hvis du ikke er fiks til at strikke, så prøv at sy denne nissehue. Den klæder alle, varmer godt og koster ikke 2 kr., og så kommer du i julestemning.

Her er modellen, der stammer fra Spejderskolen, hvor eleverne næsten hvert år ved juletid bærer denne nissehue.

Der bruges ca. 30 cm rødt flonel i stoffets bredde til hver hue. Af uldgarn laves en kvast. Der kan bruges

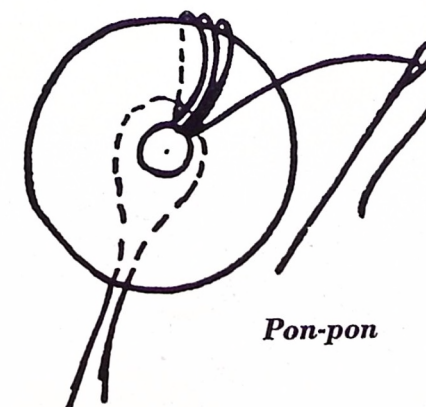

mange forskellige farver garn. En ensfarvet kvast ser pænest ud.

Klip de 30 cm af. Klip så fra det ene hjørne til det andet. Hvis I laver flere huer, kan I gøre det sådan, at hveranden får vrangen og hveranden retten ud, men man kan godt have halv ret- og halv vrangside, da det næsten ikke ses. Sy nu huen sammen, helst på maskine, så holder den bedre. Hvis den er for stor, kan du lave en løbegang med en elastik i. Kvasten laves som en pon-pon og sys fast i huens spids, og så er nissehuen færdig. Er den ikke juleagtig...

Glædelig jul!

Strit

Pon-pon

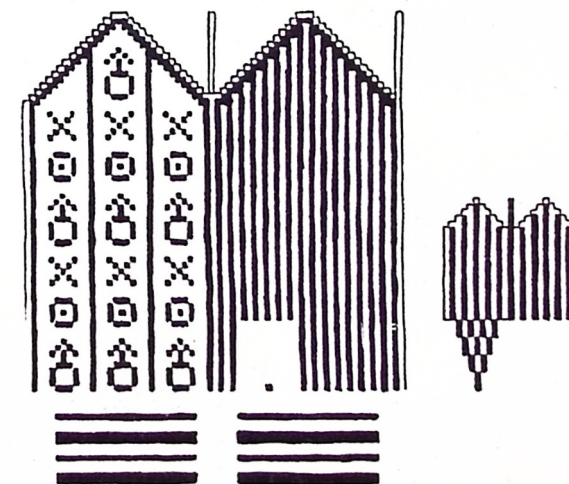

Vanter til tophuen (genudsendelse)

Her kommer mønster og opskrift til luffer, som skulle passe til en ca. 12 års pige. For udenforstående ser lufferne ud som alle andre luffer med mønster på, men for dig, som har lært sportegn, betyder de noget helt andet, ikke sandt...

Du har et sæt strømpepinde nr. 6 eller 7 og garn i to farver, ca. 40 g af hver (grønt og hvidt, blå og hvidt, rødt og hvidt), 3- eller 4-trådet garn, som bruges til sokker eller luffer, passer.

Slå 48 masker op, strik to ret og to vrang efter mønsteret. Når manchetten er bred nok, forøges maskeantallet til 65 masker og derefter strikkes ret videre op. Følg mønsteret, og pas på, at ingen tråde strammes for meget på vrangen. Husk at sætte af til tommelfinger på begge sider af den ensomme lille maske du ser på mønsteret (det er den lille prik).

Sæt tommelfinger-maskerne over på en tråd (11 masker) slå 11 nye masker op og strik videre op. Før du begynder at tage ind, skal luffen nå lidt over det yderste led på ringfingeren. Bliver luffen ikke lang nok med mønsteret her, kan du selv føje en monsterrække til.

Mange strikkehilsener, Toppen

A)
B 4
C X
D X
E)
F 4
G X
H X
I))
J X
K X
L X
M X
N X
O))
P X
R X
S X
T X
U X
V))
Y X
Z X
Æ X
Ø X
Å X

Patrulje- HJØRNET

Patruljehemmeligheder

Det er festligt at have patruljehemmeligheder — og jo flere des bedre. Hemmelig skrift og kodesprog har alle dage været en stor fryd for de indviede.

Og selv om I måske ikke har samme smag som en patrulje, jeg engang kendte, der, med en økse i krydsede arme, skulle spytte ud over venstre skulder og sige „krot, krot“ for at blive optaget i det hemmelige samfund, så har I nok helt jeres egen facon i jeres patrulje.

Ved en julefest sad en tropsfører ved siden af en gammel dame. Tropsføreren kunne ikke undgå at lægge mærke til, at der var nogle af spejderne, som den gamle dame kendte ved navn, og hver gang de serverede for hende, talte hun med dem.

Forbavset spurgte tropsføreren hende, om hun kendte nogle af spejderne?

„Ih, ja,“ sagde damen, „de hører til i en patrulje, hvor en af dem på skift hver dag kommer og spørger mig, om der er noget, hun kan hjælpe mig med. Og De ved, mine ben er ikke gode til at gå i byen for at gøre indkøb eller hente koks op.“

Det var der slet ingen i troppen, der kendte noget til. Det havde indtil denne fest været patruljens egen hemmelighed.

Engang jeg snakkede „spejder“ med en amerikansk spejder, så hun pludselig på mig med store forundrede øjne og sagde: „Jamen er spejderliv ikke bare sjov?“

Ja, det er det da, men der er mange forskellige former for sjov, og nogle patruljer har opdaget, at det, at have det morsomt og godt sammen i patruljen, kan være andet end at le sammen, ikke?

Ruth Kristiansen

(Fra „Spejderbladet“.)

Lav patruljens idémappe!

Her er en opskrift på, hvorledes man kan lave mappen:

I en aflang kasse, f. eks. skoæske, stiller I 28 store konvolutter, svarende til bogstaver i alfabetet, og mærker dem A, B, C, D o. s. v. Når som helst I hører om en god idé, som vil være vældig fin en gang at bruge i patruljen, så skriv den ned, så I ved, når I skal bruge den, hvad den gik ud på.

Orienteringslege lægges i konvolutten mærket O, morselege under M o. s. v.

Idémappen skal være hos jeres patruljefører og gå i arv til den næste, men alle i patruljen kan komme med gode ideer til mappen.

MORSE på en ny måde

Hvorfor ikke skrive nyhederne til patruljen med „kinesertegn“ eller „omfodskode“. Patruljeføreren er gået i forvejen på bare fødder i den kolde sne!

Hvad skal vi finde på når vi skal „vende noget til det gode“

Når man hører ordet *good turn*, tænker man næsten altid på *jule good turn*; men det er egentlig forkert. *Good turn* betyder lidt i retning af at *vende noget til det gode*, og som spejdere forstår vi ved *good turn* noget nyttigt, vi kan gøre — en god gerning; — og vi kan jo ikke nøjes med at gøre en god gerning, blot fordi det nu er jul. I gamle dage var der noget der hed, at en spejder skulle gøre en god gerning hver dag, men det har vi vist glemt undervejs i løbet af de forgangne halvtreds år.

Hvad skal vi så finde på?

Det er vigtigt i det daglige at være opmærksom på, hvor man kan gøre en lille *good turn*, så kan man jo gøre noget ganske særligt ud af den ved juletid.

Besøgsmoder

Nogle store spejdere, jeg kender, fandt ved deres forers og sognepræstens hjælp frem til nogle ensomme gamle i byen; af og til blev dens patruljemøde lavet om til et *besøgs-møde*, hvor de — to og to — gik på besøg hos disse gamle. Et par stykker havde endog taget lidt kage og lidt kaffe med, og så hyggede de sig sammen. — Begge parter var meget glade.

Invitation til sommerlejr som julegave

Et andet sted var der en trop, der hvert år havde bragt en julekurv til

en bestemt familie med flere børn, der plejede at tilbringe sommeren på stenbroen. Føreren havde fået den gode idé at bruge noget af sommerlejrens overskud til at invitere to af disse børn med i sommerlejr — invi-

tationen blev overbragt sammen med julekurven! En idé, der vel næppe kan være bedre.

Brugt tøj FØR jul

En trop, der ikke ville nøjes med den traditionelle julekurv, begyndte straks efter sommerferien med at samle på varmt og godt brugt tøj og fodtøj.

En mor hjalp dem med de reparationer, der skulle foretages. Hos menighedssygeplejersken fik de at vide, hvor man ville blive glad for dette tøj, og hvilke størrelser der var brug for, og da det begyndte at blive koldt, afleverede man det. Man kan jo nok forstå, at julekurven senere de pågældende steder blev særlig festlig, for nu kendte man jo familierne og vidste måske også, hvad de særlig gerne ville have og trængte til.

Else Marie

ANDSSVAGE BØRN

Else Maries indlæg får mig til at tænke på, at jeg har hørt om en seniorgruppe, der hele året igennem regelmæssigt tog ud og besøgte og legede med åndssvage børn på en stor institution, og som huskede alle fødselsdagene, skrev kort til børnene og bragte dem smågaver til jul og fødselsdag.

HJEMMELAVET LEGETØJ OG JULEFEST FOR SMÅBØRN

Vi kender en trop, der hele efteråret strikkede vanter, bukser, huer og trojer til børn i familier, der havde det småt, der lavede en lille patruljekonkurrence om, hvem der kunne fremstille de morsomste kludedukker af forhåndenværende materialer — eller strikke dem af garnrester, og de, der ikke var så smarte til at sy og strikke, fremstillede billedbøger (tykt pap med påklistede billeder, der bag efter lakeres), så billederne ikke så let kunne pilles af). De inviterede lige så mange børn, som der var spejdere i troppen (og gaver) til en lille

julefest i tropslokalet juleaftensdag om formiddagen; her fik de gaverne overrakt. Det var børn fra 3–7 år, der boede i lejligheder i nogle husvildebaracker. Børnene var selvfølgelig inviteret i forvejen og blev hentet og bragt hjem igen. Hver spejder tog sig af sit barn og medbragte en godtepose som led i underholdningen. Det var også en lille *good turn* for de travle mødre, der skulle forberede juleaften i det lille hjem.

HJEMME HOS OS SELV

Måske vil nogen synes, at ens egen mor skulle være den første, man tænkte på, når der var tale om *good turn* — ja, mon ikke nogle af os glemmer det?

Vi kender også en trop, hvor patruljen i dagene for jul „byttede mødre“. De aftalte, at hver spejder i patruljen hjalp en anden spejders mor et par timer den sidste søndag for jul. Selvfølgelig havde tropsforen snakket med mødrene om det, og det blev en stor succes. For somme-tider er det mere spændende at stryge gardiner for fru Jensen eller hjælpe Lises mor med at bage — eller pudse solvtøj, man ikke kender — end at gøre det hjemme hos sig selv. Ja, der er sandelig også de mødre, der synes, de får mere hjælp af Lises patruljekammerat, end af Lise selv, hvori det nu kan ligge.

EN JULEKALENDER

Endelig har jeg hørt en mor fortælle om en julekalender, hendes pige lavede til hende i begyndelsen af december. Ud for hver dato hang i et kulørt julebånd et lille julebrev. Nej, der var ikke chokolade i, men en lille hilsen til mor: „I dag vil jeg vaske op helt alene efter middag“. „I morgen vil jeg stå først op og lave morgenmad til hele familien og smøre skolemaden“, eller hvad man nu kan finde på at glæde sin mor med. En ting hver dag. Jeg kan love jer for, at det er en ting, der vil glæde enhver mor. — Tror du ikke på det? Så prøv selv.

Kat

Fortsat fortælling af Kat.

Turneringen slutter

Selv om de var sent på den, havde ingen af Hjortene så travlt, at de mindst havde besvær med at følge med, og de sørgede hele tiden for, at Vibe og Søm var mellem de første. Alle patruljer skulle samles på en åben mark, hvor „guldgraverbyen“ skulle rejses. Hjortene nåede da også frem lige til tiden og afleverede deres kort og fik udleveret al deres hjemmefra medbragte udstyr, telt, kogegejer etc. Der var allerede mange telte rejst på pladsen, så det gik stærkt med at få teltet op på den anviste plads, og det kom da også til at stå helt hæderligt.

Sisse kom tilbage med proviant og „forseglede ordrer“ vedrørende bålændings- og madlavningsopgaven og forkyndte med høj røst, at den gik ud på følgende:

Lave bålplads — højst 4 græstørv fjernes, der må ikke graves! Brænde og tændstikker udleveres ved den store eg på guldgraverbyens torv.

Der skal koges vand til et krus te til hver spejder, ristes brød, steges æbler og bages en kage i gløderne. Der fulgte en længere forklaring på, hvordan dette skulle gøres, for den havde Sisse fået mundtligt og næsten opfattet — og det, hun havde glemt, forsøgte de at finde ud af i fællesskab, hvad kunne være.

— Nu går jeg hen og henter brændet, så kan I andre slås om, hvem der skal lave bålplads, sagde Krølle. — Lakrids, du må hellere gå med, hvis der er meget at slæbe. Dorte nikkede, og da hun vidste, at det mere var for selskabs skyld Krølle bad hende komme med, råbte hun, at de skulle tage vandspanden med.

— Når vi ikke må lave kogerende, må vi altså finde nogle sten at stille gryden på, sagde Ester meget klogt.

Søm og Vibe, kan I finde os tre store sten?

Vibe og Lis startede ivrigt ud på deres eftersøgning, mens de andre fandt et godt sted til bålet og begyndte at hugge græstørv løs.

I det samme kom Krølle styrkende tilbage. — De siger, at vi skal aflevere et stykke værktøj til arbejdet i guldminen, før vi kan få udleveret brænde, de vil have spaden! Sisse, der stod med spaden, så rasende ud. — Skynd dig at tage kanterne, så kan vi gøre resten med en dolk, sagde Dorte og så undersøgende efter, hvem der havde den største

dolk bagpå. — Klaus har et kæmpeslagsværd, foreslog Ester. — Nej, den bliver sløv af at skære i jord med, indvendte Klaus for at redde sin elskede dolk. — Pjat, sagde Esther, den har overhovedet aldrig kunnet skære, og nu har den endelig fået sin chance — den skal vies til arbejdet i moder jord! tilføjede hun dramatisk — hit med den, så går vi i gang med det samme.

Da Sisse havde fået taget det grove med spaden, skar de tørvene omhyggeligt med kniven, mens Krølle spændte tilbage til brændeudleveringen for at aflevere spaden til guldgravernes sherif.

Vibe og Lis ledte og ledte, men kunne kun finde en stor sten. De fandt meget andet sjovt, et kødben, noget af en kragevinge, men kun en stor sten, og da de kom tilbage med den, var den ingen gang stor nok, og de andre brokkede sig. — Kan vi ikke hænge gryden på en stang, foreslog en. — Kom, vi går ud og finder en stang og to tvege, sagde Sisse. — Vaffor to svege? spurgte Lis. — Åhr, ved du ikke det, sagde Vibe overlegent, det er gaffelgrene til at holde stangen. Men Søm var lige klog og traskede rask af sted med Sisse og Vibe for at finde en stang, for den var hun med på.

— Her kommer jeg med brændet, sagde Krølle og smed to store klodser næsten over tærerne på Klaus Klumpe, der fik travlt med at flytte sig.

— Hvad Søren skal vi med to huggeblokke? spurgte hun. — Det er da brændet, vi får ikke andet, sagde Krølle. — Så er det bare med at gå i gang med øksen, sagde Dorte, og hun tog straks selv fat på at hugge den ene klods op, idet hun brugte den anden som huggeblok.

— Jeg fik ingen tændstikker, sagde Lakrids, der kom i det samme med vandspanden. De ville ikke udlevere dem, før de fik et stykke værktøj til skovarbejderne — øksen, nemlig! Dorte udstødte en lang klagelyd — er de da bare ude på at sinke os, jamrede hun, mens hun huggede som en gal. — Tag og split de store stykker, så gør vi resten med Klumpes dolk og stenen som hammer, foreslog Esther, nu var det Klaus' tur til suk og klagelyd. Da Vibe, Søm og Sisse kom tilbage fra deres vandring, bragte de kun en kæp, de kunne ingen tvege finde. — De andre har allerede hærget pladsen for alt brugbart, undskyldte Sisse. Vi må have to spejdere til at holde stangen til vandet koger, det er lige et job for Vibe og Søm! — Søm! jeg har det, råbte hun i det samme. — Kogestængerne; dem lod de os beholde! Vi hamrer dem ned i jorden som søm, 4 stykker, og sætter gryden ovenpå! De andre så på hende med dyb respekt. — Genialt, onkel opfinder, sagde Esther, med næsen i en græstørv, du skal nok blive til noget. Men det skal måles om-

Brev fra Fællesrådet til alle flittige „regnbue-folk“

Måske synes mange af jer, at nu er der skrevet nok om jeres håndarbejder til Verdenskonferencens deltagere. Man kan jo godt blive flov og rød i hovedet, når der snakkes for meget om ens gaver!

Men der er ikke skrevet helt nok alligevel, for selvom de fleste af jer har fået breve og kort fra de fremmede, der fik netop jeres gaver, så er der her og der patruljer, som er bare lidt skuffede, fordi de slet ikke har hørt noget. Og det er til Jer, dette brev skrives.

I skal vide, at der kan være mange grunde til, at der ikke dumper sådan et lille spændende brev ned i jeres brevkasse. Der vil være nogle fjerne folk, som vil udtrykke på det mest levende deres glæde ved modtagelsen

af en gave, men deres skal-vi-kalddet høflighedsbegreber er andre end vore, så det vil ikke være naturligt for dem ydermere at skrive. Men så er der noget andet, som falder tilbage på jer selv, desværre: Mange af gaverne var mærket mangelfuldt, så gaverne ikke så nemt kan opspores. Hvis man bor et sted under Afrikas sol, kan det være svært f.eks. at ramme (grebet ud i den blå luft) „Bæverne i Nørre Snede“.

Og så er der endelig mange af gæsterne, som har skrevet til Fællesrådet og takket jer gennem dette.

Vi tager ned i bunken:

Mrs. Madeline Taylor fra New Zealand skriver:

„Vær så venlig at bringe min bedste tak for alle de smukke gaver, jeg

har modtaget som delegeret til jeres verdenskonference. Når jeg kommer hjem til mit land, vil jeg skrive til den patrulje, som gav mig de smukke servietter...“

Begum Khan fra Pakistan:

„Vi ville også gerne takke jer og gennem jer spejderne, som hjalp til med at fremstille alle de smukke gaver, som vi altid vil gemme som et dyrebart minde...“

Nederlandene:

„I forkælede os med de talrige gaver. Vi var særlig rorte over dem, spejdere og førere havde lagt så meget personligt arbejde i at fremstille til os som virkelig personlige gaver...“

Helen Mc. Swiney, England:

„Jeg er ked af ikke at være i stand til at takke dem, som gav mig min pude og mit net, som var både nyttige og smukke, men jeg kan ikke finde nogen afsender. Vær så venlig at bringe min tak videre...“

— og mange, mange flere...

I, som er lidt skuffede, I læser med særlig opmærksomhed disse breve, måske indeholder de netop en tak til jer!

Og fordi vi i Fællesrådet ved og har modtaget de mangfoldige beviser på, at alle var glade og taknemmelige for resultaterne af jeres store flid, benytter vi lejligheden til nok engang at sende en hilsen med en vældig, farvestrålende regnbue over til alle store og små og middelstore, fordi I var med til at gøre den attende Verdenskonference til en begivenhed, som vi kan se tilbage til med glæde.

Blågrøn hilsen fra

Fællesrådet

hyggeligt, frem med passer og lineal, så vandet ikke vælter ud af bøtten.

Da den sidste græstørv var fjernet, gik de straks i gang med konstruktionen, og stængerne blev hugget dybt ned i jorden ved hjælp af Vibes sten. Derefter flækkede man mere brænde ved hjælp af den bredbladede dolk og stenen. Lakrids, der havde været henne og aflevere øksen, kom nu tilbage med tændstikkerne. Sisse ville selv tænde op, og de andre fik travlt med at snitte småpinde, flere og stadig flere forlangte hun, og Vibe og Søm sled med dolkene, der ikke var alt for skarpe. Krølle tog kærnehuse ud af æbler, og Dorte rodede forskellige ting sammen i en sølvpapirsform, det skulle blive til en slags kage til eftermiddagsteven.

Hjortene var rigtig i deres es på en lejrplads, og alt gik, som det skulle, og de havde så travlt og havde det så sjovt, at de næsten glemte, at de var

på turnering. En times tid senere sad de da også alle otte glade omkring det næsten udbrændte glødebål og spiste dejlig varmt, ristet brød og stegte æbler og en meget fornøjelig ting ud af noget sølvpapir, som Vibe aldrig havde smagt noget, der lignede før. Som Sisse udtrykte „Det, som er mellem det brændte og det, der ikke har fået helt nok, smager egentlig ikke så ilde.“ Det var en glad lille flok, der sad der sammen. Vibe syntes, det var 100 år siden, hun var startet hjemmefra med gru i sjælen for denne dag — hvor havde de det sjovt nu.

De troede vist allesammen, at de var færdige med opgaverne, da de fik at vide, at guldgraverbyen gerne ville se en udstilling af de naturting, de havde fundet på vejen, og ville de nu være rare at gøre udstillingen klar, så kom dommerne rundt!

Da så de helt fortabte ud, for i deres ophidselse over de to yngste patruljemedlemmers forsvinden

havde de helt glemt de ting, de skulle have fundet på vejen. — Sørensen osse, sagde Sisse, vi har ikke så meget som skyggen af en regnorm at vise dem. Esther så sig om og fik øje på en hasselbusk henne i hegnet. Hun fandt et par gamle rakler — det var alt, hvad skulle de gøre?

— Vi har noget, sagde Søm ikke uden stolthed, hun havde glædet sig usigeligt til at fremvise sit klenodie. — Hvad har I? sagde Sisse ikke uden en vis nedlidenhed. — Dyremærkede ting! sagde Vibe med betydningsfuld mine og fremdrog de indsamlede blade af sin sangbog. Hendes bidrag blev modtaget med stor taknemmelighed. De åbnede da plastikposen og præsenterede deres skatte i form af ormstukne nødder, Lis' „babyegetræ“ og en egerngnavet kogle og høstede anerkendende grynt fra de andre. Men da firbenets halestump blev forevist, var der ingen ende på bifaldet. Alle tingene blev i en fart forsynet med mærkesedler fremstillet af udrykkede lommebogssider, arrangeret med navn og findested, og da alt var katalogiseret, blev udstillingen erklæret for åben. Da dommeren kom, stillede hun høflige spørgsmål vedrørende den afstødte firbenstalestump, som lå på en pude af lommeuld i en tændstikæske, men hævede så imponeret øjenbrynene, da det gik op for hende, hvilken sjælden ting det var, og da hun hørte, at det var de små,

der havde fundet næsten det hele, gav hun ekstra-point for god arbejdsfordeling, og de to ophavsmænd soledede sig i kammeraternes glæde og taknemmelighed.

Men så var det også tid at rydde op og pakke sammen, og det var en træt flok, der samledes på den store plads ved skovfogedhuset, hvor de havde startet om morgenen.

Så blev man stillet op til parade, og spændingen var næsten uudholdelig. Hjortene blev placeret som nummer 3, og det var jo ganske pænt. De var nogenlunde tilfredse med det. De var enige med hinanden om, at de havde haft en dejlig og spændende dag.

Dorthe og Sisse havde fået noget at tænke på, for af deres bedømmelsesskema og en bemærkning fra deres tropsfører var de blevet klare over, at de ville have været langt bedre placeret, hvis de ikke havde fået $\div$ -points i „turn out“ — nemlig for *patruljesammenhold*. Det var blevet bemærket, at de havde forladt to små kammerater, hvoraf den ene havde et dårligt ben!

Det, de havde fået flest point for, var arbejder på lejrpladsen og „wood-craft-udstillingen“ af *dyremærket materiale*. Ja, det kunne sandelig give en patruljefører og hendes til tider noget egensindige patruljeassistent noget at tænke på. *Kat*

USA inviterer

Det kan stadig nås -
men det ^haster!

(Invitationen var omtalt i sidste nr. af „Pigespejderne“, her kommer den i sin helhed.)

2 danske pigespejdere — fortrinsvis seniorspejdere — i alderen 16—18 år til at besøge USA i ca. 6 uger i sommeren 1964 (ca. 1. juli—13. august og hertil kommer rejsetiden).

De 2 udvalgte spejdere (1 fra hvert korps) vil få lejlighed til at besøge to spejderdistrikter i forskellige dele af USA. De følges på turen og tilbringer ca. 3 uger i hvert af de pågældende distrikter. Under besøget vil de bo hos spejderfamilier, deltage i lejre, lære livet i USA at kende og få lejlighed til at fortælle om dansk spejderliv og om Danmark.

Indbydelsen dækker: Gratis rejse fra Danmark til USA og retur, rejse fra ankomststed i USA til værts-distrikterne, syge- og ulykkesforsikring under hele turen, måltider og ophold under hele turen.

Deltagerne skal selv sørge for: Udgifterne til pas, visum, lægeundersøgelse, vaccinationer og andre nødvendige forberedelser, rejse fra hjemby til afrejsebyen (antagelig København), personligt udstyr (sovepose skal ikke medbringes), personlige fornødenheder under rejsen samt lommepenge.

NB. Der vil ikke blive mulighed for at besøge private venner eller familie under dette ophold.)

For at komme i betragtning, må ansøgere opfylde følgende betingelser:

1. Være fyldt 16, men ikke fyldt 19 år d. 1. juni 1964.
2. Være et aktivt og dygtigt medlem af sin gruppe eller trop.
3. Være i besiddelse af et godt helbred, hvilket inden afrejsen skal bekræftes ved en lægeerklæring, samt være villig til at modtage de vaccinationer, der måtte kræves.
4. Være i stand til at føre en samtale på engelsk.
5. Være villig til at deltage i det program, der vil blive lagt for deltagerne.
6. Være villig til at underskrive en skriftlig aftale om turen — denne skal tillige underskrives af deltagerens forældre samt af korpset.

7. Være indstillet på at fortsætte som spejder mindst 2 år og være parat til at fortælle om sine oplevelser og erfaringer på turen.
8. Være 1. kl. spejder og have erhvervet mindst 2 due-lighedstegn inden for gruppen „Internationalt“.
9. Være villig til at besvare 2 skriftlige opgaver, til at give møde hos distriktschefen til en samtale samt til at deltage i en udtagelses-weekend 8.—9. februar 1964 — og til selv at betale de dermed forbundne udgifter.

Ansøgningsskema kan rekvireres hos: *Det Danske Pigespejderkorps*, Hunderupvej 67, Odense, og ansøgning indsendes — med anbefaling af fører og divisionschef — til samme adresse inden 15. november 1963.

Sammen med ansøgningen indsendes besvarelse på dansk af følgende opgave: „Fortæl om dit spejderarbejde i 1963.“ Besvarelsen må højst fylde 4 sider (format A4) og skal være tydeligt skrevet. Gerne illustreret.

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Postbox nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra

(land) evt.

Mit navn er

Adresse

Skoleklasse el. beskæftigelse

Interesser

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger 3 stk. 35-øres frimærker.

Vær varmt klædt på i vinterkulden!

Patentstrikket sweater

helulden, marineblå, m. krave	
str. 12 år	57,00
str. 14 og 16 år	58,00
str. 42 og 44	62,00
str. 46	68,00
	71,00

Golfer

helulden, marineblå	
str. 10 og 12 år	29,50
str. 14 og 16 år	31,50
str. 42, 44 og 46	33,50
	41,50
	44,50

Halstørklæder

mørkeblå, patentstrikket,	
2 str.	10,00
mørkeblå, håndvævet	7,50
	9,00

Handsker

blå, vaffelstrikkede m. lodden uldvrang	
str. 7, 8 og 9	6,00

Overtræksbenklæder

blå, fylder kun lidt	
str. 10 år	6,50
str. 12 og 14 år	7,25
str. 40-48	8,50

TOPHUER

mørkeblå	
patentstrikket ...	10,50
ribstrikked	8,50

Brun Juchten vandresko

med beksom og gummisål	
str. 34-36	54,00
str. 37-39	59,00
str. 40	68,00

Skibenklæder

Mørkeblå, i stretch-nylon	
str. 36-44	86,00

Skistøvler

»GARMISCH«

m. gummisål og dobbelt mellemsål, polstret i skaft og ples, dobbelt snøring

str. 36-40 ... 86,00

Skisokker

Norske Ragg-sokker m. nylonforstærkning, blå	
str. 8	6,00
str. 9 og 10	7,00
	7,75

Skiluffer

Isothermynl m. rhovyl, blå, er meget varme	
str. 14 og 16 år	14,00
damestr.	15,50

PIGESPEJDERLOMMEBOGEN 1964

Alle blå pigespejdere bør købe korpsets lommebog, der foruden kalender og mange oplysninger indeholder specielt spejderstof. Pris 4,25

Skal du ikke have andre varer fra depotet, kan du spare opkrævningsgebyret ved sammen med bestillingen at indsende i frimærker 4,25 + porto til forsendelse som tryksag 0,25, ialt kr. 4,50

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Lundsgade 6, København Ø.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på »Pigespejderne« tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1964 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 30. 10. 1963